

« zurück blättern vor »

GNYSK subst. m., ab 1861. **1)** ‘Zungenbein (Os hyoideum)’ – ‘kość podjęzykowa’: SWIL (an.), SW (anat.), LSP (anat.), DOR. **2)** ‘Rückenknöchel beim Schwein’ – ‘kości kręgowy u wieprza’: SW (rzeź.). ◊
Etym: nhd. *Genick* subst. n., ‘der Nacken oder der hohle Teil des Nackens, wo das Halsgelenk sitzt, auch das Halsgelenk selbst’, GRI. ◊ **Komp:**
gnyskogardłowy subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskogardzielowy* subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskogrdyowy* subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskojęzykowy* subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskonagłośniowy* subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskonakrywowy* subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskopółkowy* subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskotarczowy* subst. m., zuerst geb. SW; *gnyskotarczykowy* subst. m., zuerst geb. SW. ◊ **Der:** *gnyskowy* adj., zuerst geb. SW, nur für Inh. 1; *gnyskować* v. pf., ‘ein Tier mit einem Schlag auf den Rücken betäuben’, [hapax] 1948 Wiśn.K.Mięso 68, DOR *Sam ubój odbywać się może różnymi metodami: 1) przez przecięcie szyi lub przecięcie mięśnia sercowego, 2) przez wstępne gnyskowanie i ubój właściwy*. Zuerst geb. DOR, nur für Inh. 2.

« zurück blättern vor »